

N°. 31. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

9de Møde.

Tirsdagen d. 5. April.

(Forts.).

Treschow (fortsat): Med Hensyn til mit 3die Endringsforslag, da yttrede den ærede Taler sig vel ikke derom, men jeg antager, at de ærede Forslagsstillere ikke ville have noget at indvende imod, at det optages. Det forekommer mig nemlig, at man, naar man optager disse Forskriftsbreve, dog ikke bør forbigaae det Hovedstøttepunct, hvor til disse støtte sig, nemlig den i London afsluttede Tractat. Den er jo dog virkelig Hoveddocumentet i det, som er Gjenstand for nærværende Sag, og der forekommer mig derfor ogsaa at være tilstrækkelig Grund til, naar man nævner de udstedte Renunciations-, Cessions-, Acceptations-, Consens- og Forskriftsbreve, da ogsaa at optage denne Tractat. En anden Sag er det, hvad der ogsaa fra den høitærede Premierministers Side blev yttret, hvorvidt det kunde være tilraadeligt at paaberaabe sig saavel Forskriftsbrevene som den i London afsluttede Tractat, idetmindste Udtrykkene i dens dispositive Deel. Jeg har allerede tilladt mig at nævne, at jeg giver det 4de Hovedforslag Fortrinet, og hverken i dette Hovedforslag eller i det Forslag, som jeg tilligemed nogle andre ærede Landsstingsmænd havde stillet under Udvalgets Behandling af Sagen, indeholdes der noget om Forskriftsbrevene eller om den i London afsluttede Tractat.

Jeg har saaledes opfyldt, hvad jeg i Begyndelsen af mit Foredrag tillod mig at udtale, og i Genhold dertil agter jeg ogsaa saaledes at afgive min Stemme.

H. Sage: Det er ikke uden Betænkelighed, at jeg reiser mig forat tale imod det

her foreliggende Hovedforslag; thi det tiltaler mig baade ved sin Form, og fordi det er stillet af Mænd, med hvem det er mig en Glæde og Beroligelse at kunne stemme. Jeg maa ogsaa indrømme, at det i mine Tanker er en baade klarere og rigtigere Opfattelse af hvad der er gaaet forud for Arvesagens Ordning, end den, vi finde i det kongelige Budskab, som ligger til Grund for dette Forslag. Jeg troer ogsaa, at det har nogen Betydning, at der er en klar og bestemt Udtalelse fra den danske Rigsdag og fra den danske Konges Side, hvorledes man har opfattet hele denne Ordning; og dersom en Udtalelse af denne Opfattelse kunde være tilstrækkelig og betryggende, saa kunde man vistnok være tilfreds med nærværende. Thi det, der jo er Hovedsagen for os Alle, er, at der vedbliver at være et Baand, der knytter de Dele af Staten sammen, som nu ere uadskillelige. Men det forekommer mig, at man ved dette Forslag lægger altfor stor Vægt paa Dieblikkets Betydning, og seer for lidt hen til, hvorledes Sagen vil stille sig i Fremtiden. Jeg troer virkelig ikke, at de Fæjer, der true ved Sagens Ordning og navnlig ved Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge, ville vise sig i den allernærmeste Fremtid: da vil enhver være rolig, idet man vil søle, at man ikke let kan rokke et Forhold, der er ordnet ved en Samvirken af Stormagterne, der er anerkjendt af den danske Rigsdag og af den danske Regjering; man vil altsaa foreløbig tie; man vil afvente det beleilige Dieblik; man vil først optræde, naar den Tid nærmer sig, da en Crisis indtræder, da den Mandstamme uddør, som efter Forslaget, der foreligger, skal bestige den danske Throne. Saaledes er det gaaet tidligere, saaledes vil det ogsaa gaae i dette Tilfælde. Men naar det seer,